

บทที่ ๖

มาตรฐานและข้อเสนอแนะ

แบบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาพัฒนาการในด้านการจำแนกสีของไทย เกณฑ์ของสีและรูปทรงเรขาคณิต ของเด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดของค์การบริหารส่วนหัวครัวเชียงรายที่มีอายุระหว่าง ๖ ปีถึง ๑๒ ปี

- เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการในด้านการจำแนกสีของไทย เกณฑ์ของสีและรูปทรงเรขาคณิตของเด็กนักเรียนชายและเด็กนักเรียนหญิงในโรงเรียนสังกัดของค์การบริหารส่วนหัวครัวเชียงราย

วิธีค่าประเมินการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีระดับอายุ ๖ ปีถึง ๑๒ ปี จากโรงเรียนที่ประกาศในระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ในสังกัดของค์การบริหารส่วนหัวครัวเชียงราย จำนวนทั้งสิ้น ๔๒๐ คน จำแนกเป็นนักเรียนชายจำนวน ๒๑๐ คน และนักเรียนหญิงจำนวน ๒๑๐ คน ระดับอายุละ ๖๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๓๐ คน นักเรียนหญิง ๓๐ คน กลุ่มตัวอย่างทุกคนผ่านการทดสอบตามยศศักดิ์เครื่องมือทดสอบทางออกสีชื่อ ดาวไรน์ ชูโต ไอโซchromatic Plates เพลทส์ (Dvorine Pseudo - Isochromatic Plates)

- เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นนิทรรศภาระความแข็งสีขาวขนาดกว้าง ๑๓ มิลลิเมตร กว้าง ๙ มิลลิเมตร จำนวน ๑๘ แผ่น บัตรแต่ละแผ่นประกอบด้วยรูปทรงเรขาคณิต ๓ รูป รูปที่มีอยู่ด้วย

บนของบัตรใช้เป็นรูปมาตราฐาน อีก 2 รูปอยู่ให้รูปมาตราฐาน ใช้เป็นรูปสำหรับเบรี่ยบเทียบ รูปเบรี่ยบเทียบรูปหนึ่งมีสีเหมือนรูปมาตราฐาน แต่รูปร่างไม่เหมือน อีกรูปหนึ่งมีรูปร่างเหมือนรูปมาตราฐานแต่สีไม่เหมือน สีที่ใช้ คือ สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน รูปทรงเรขาคณิตที่ใช้คือรูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม

วิธีทดสอบ นำเด็กมาทดสอบครั้งละ 1 คน โดยใช้ให้ภูบัตรครั้งละ 1 บัตร พิรุณกับถ้ามว่า “พูดชี้ว่าอันไหนใน 2 อันนี้ (ซึ่รูปเบรี่ยบเทียบทั้ง 2 รูป) เหมือนกับอันข้างบนนี้ (ซึ่รูปมาตราฐานซึ่งอยู่ด้านบนของบัตร)” แต่ละบัตรให้เด็กตอบภายในเวลา 1 นาที ถ้าตอบไม่ได้ให้ถือว่าจำแนกไม่ได้ ถ้าเด็กตอบโดยถือเอารูปทรงเรขาคณิตเหมือนกันก็บันทึกว่า จำแนกโดยใช้เกณฑ์ของรูปทรงเรขาคณิต ถ้าเด็กตอบโดยถือว่าสีเหมือนกันก็บันทึกว่าจำแนกโดยใช้เกณฑ์ของสี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ
2. จำแนกข้อมูลของเด็กแต่ละกลุ่มตามระดับอายุ เริ่มตั้งแต่ 6 ปีจนถึง 12 ปี ตามลักษณะ
3. คำนวณคำร้อยละของแต่ละระดับอายุที่จำแนกโดยใช้เกณฑ์ของสีและ เกณฑ์ของรูปทรงเรขาคณิต
4. ใช้ χ^2 (Chi - Square) ทดสอบความแตกต่างของนักเรียนระหว่างแต่ละระดับอายุตั้งแต่ 6 ปีถึง 12 ปีที่จำแนกสิ่งของโดย เกณฑ์ของสีและรูปทรงเรขาคณิต
5. จำแนกเด็กแต่ละระดับอายุตามเพศ และคำนวณหาคำร้อยละของแต่ละกลุ่มที่จำแนกนั้น โดยแบ่งเป็น
 - 5.1 กลุ่มนักเรียนชายแต่ละระดับอายุ
 - 5.2 กลุ่มนักเรียนหญิงแต่ละระดับอายุ

6. ใช้ χ^2 (Chi - Square) ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงในแต่ละระดับอายุที่จำแนกสิ่งของโดยใช้เกณฑ์ของสีและรูปทรง เรขาคณิต โดยกำหนดความมั่นยำสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. เด็กระดับอายุ 6 ปี จำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของสี
2. เด็กระดับอายุ 7 ปีและ 8 ปี ยังสรุปไม่ได้ว่าจะจำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของสีหรือรูปทรง เรขาคณิต เพราะความแตกต่างระหว่างการจำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของสีและรูปทรง เรขาคณิต ไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เด็กระดับอายุ 9 ปี, 10 ปี, 11 ปี, และ 12 ปี จำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของรูปทรง เรขาคณิต
4. เด็กนักเรียนที่มีระดับอายุต่างกัน จำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของสีและรูปทรง เรขาคณิต แตกต่างกันอย่างมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. เด็กนักเรียนชายและเด็กนักเรียนหญิงในแต่ละระดับอายุ จำแนกสิ่งของโดยเกณฑ์ของสีและรูปทรง เรขาคณิต ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการเรียนการสอน

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อาจนำไปใช้เป็นแนวทางให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนได้ ดัง ในการสร้างอุปกรณ์การสอน ควรคำนึงถึงระดับอายุของเด็กนักเรียน เช่น

- ก. อุปกรณ์การสอนสำหรับเด็กที่มีระดับอายุต่ำกว่า 7 ปี ควรใช้สีเพื่อแสดงความแตกต่างหรือความเหมือนกันของสิ่งนั้น หรือใช้สีเพื่อเน้นส่วนสำคัญ

ของข้อความ รูปภาพ หรือวัสดุอะไรก็ตามที่เราใช้สอน เช่น การสอน น้ำกลบเลขโดยใช้อุปกรณ์การสอนเป็นรูปสิ่งของต่าง ๆ ที่มีสี ถ้าสอนน้ำ กการใช้สีเดียวกัน ถ้าสอนลับควรใช้สีที่แตกต่างกันออกไป

ข. อุปกรณ์การสอนที่ใช้กับเด็กระดับอายุ 8 ปีขึ้นไป ควรเน้นในเรื่องของรูป ทรง เเรขาคณิตมากขึ้น

2. ในด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ก. ควรที่จะขยายกลุ่มตัวอย่างให้กว้างขวางของออกไปในสังคมที่ล้าหลัง เช่น ชาวเขา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กในด้านการจำแนกลสิ่ง ของของเด็กไทยที่อยู่ในเด่นที่แตกต่างกัน เพราะจะเห็นได้จากการค้นคว้า ครั้งนี้พบว่า ในเด็กระดับอายุ 8 ปี จะมีพัฒนาการในการจำแนกลสิ่งของ โดยเกณฑ์ของสีและรูปทรง เเรขาคณิตต่างจากการศึกษาค้นคว้าของจำลอง สุวรรณรัตน์¹ โชค ตันศิริ² และศุภชัย ตันศิริ³.

¹ จำลอง สุวรรณรัตน์, "พัฒนาการของเด็กไทยในด้านการจำแนกลสิ่งของโดยอาศัยสี รูป ร่าง และส่วนรวมส่วนย่อย," (ปริญญาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสามมิติ, 2511) หน้า 24.

² โชค ตันศิริ, "การศึกษาพัฒนาการของเด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วน จังหวัดพะรังนคร ในด้านการจำแนกลสิ่งของโดยอาศัยสีและรูปร่าง," (ปริญญาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสามมิติ, 2514) หน้า 37-38.

³ ศุภชัย ตันศิริ, "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดรวบยอดของเด็กนักเรียนในเมืองและ เด็กนักเรียนในชนบทในด้านการจำแนกลสิ่งของโดยอาศัยสีและรูปร่าง," (ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ปราสาทมีติ, 2520) หน้า 85.

- ช. ควรเปลี่ยนแปลง เครื่องมือการวิจัยให้เป็นลักษณะที่ต่างจากที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เช่น อาจจะใช้ปูร์สัน เป็นสัดว์หรือสิ่งของ และใช้สิ่งที่ต่างจากสิ่งที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อจะศึกษาว่าผลที่ได้จะแตกต่างจาก การค้นคว้าครั้งนี้หรือไม่
- ก. ควรขยายระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เช่นศึกษาคนครัวกับเด็กระดับอายุต่ำกว่า 6 ปี ซึ่งจะทำให้การศึกษาเรื่องนี้กว้างขวางยิ่งขึ้น